

Jiří Svině Fiala Ukázky tvorby

J.S. Fiala
Uduším tě v šeru stěn

sladce voní podvečer
sladký jako přeud štěstí
až tě jednou sundám pěsti
moje dávná stará láska
já si počkám na riasko
dravý dotek dávných her
v dlaních ostrých tvouých chlapů
nosím šaty ze tvých skalpů
snad by líp ti bylo v hrobě
jako dým se blížím k tobě
udusím tě v šeru stěn
nahým plavým přízrakem
udusím tě v šeru stěn
nahým plavým přízrakem

MAGNIFICAT / J. S. Fiala

Tělo duše zase v loži
po koule jsem v dnešním hnoji
včera krásno dnešek mění
louku jarní v utrpení
Nad modravou lejna vláty
Marii nám oblékaly

Před fízilárnou tak tam stála
z modravý jí harfa hrála
zažehlá ve farních svících
pražské služby v Jinonicích
obraz tvůj ve vosku svící
dřel mé touhy v nohavicích

Močí z hůry jordánské
kozí rohy afgánské

Ave Maria
Ave Maria
Ave Maria
Ave Maria
Smiluj se nad námi

královno kapsářů
zdravas buď už od análů
královno všech kriminálů
královno smolařů
královno bachařů
oroduj za nás

Ave Maria
Ave Maria
Ave Maria
Ave Maria

Chcípły ovce v rudém bahnu
flusá panna do misálů
Padlý Anděl v kostky hrál
Svatý Duch zdne v kostky hrá
rudý KRÍŽ a z ohňů šál...

Panty skřípí do sopránů
v oprátce já zpívám z trámu

Ave Maria
Ave Maria
Ave Maria
Ave Maria

Tvrdě

Chtěl jsem tě mylovat vstoje...
Sic proti cizoložství broje
výjimku jsem dneska udělal
Já to tak chtěl-tys to nechtěla ?

Jiří Svině Fiala, Mrtví konipásci Taktovka To horké léto v Marienbadu

*Horké léto, hoří prase
do srdce, když vjíždí hrot
s Ultrikou jde Johan zase
na obloze hoří knot
Válím se tu na bojšti
já se Zitou na hnojšti
depresí svých depresí*

*Teď zas chcalo, močí prase
tejden kál na obloze
Celej tejden močíš prase
Bibě se mé rány hojí
Přeražená duše v hnoji
Praha byla skvělá
tam jsem chyt jen vši...*

*Ve hleděšti na jevišti
v Somrák klubu Na rampě
z opony psi hlava trčí
žznívá a vzteká vrčí
Pýr, kopřivy, bodláč
prasnice nás promáčí...
Lesní úhor, pokřik ptáč
s Ultrikou dál Johan kráčí
Deprese jó deprese
kam už osud odnese ?*

*V téhle zóně jako kdysi
lesní břitva, výkřik ptáč
s Ultrikou zas Johan kráčí
S intelektem národa
Ve stělnici Kobylisy
padá modrá obloha
Permanentní deprese
Kč už Jahve slehne se...*

*Otvíráš mé smutné láhve
moji břitva, pokřik ptáč
Utriku zas Johan vláčí
přes borůvky do pleněru
luna skuhrá z kontejneru*

*SBOR : Vzal ti pláště, dej mu bundu
Jahve Bůh jest vagabundů
Bez peněz a bez dokladů
válím se tu na perónu*

*SBOR : Umrlci jme v jítřním šeru
Praha byla skvělá tam jsem chyt jen vši*

Zprávičky

•1.2. **Wild West Pasterka Fest!**, karneval ve stylu divoký západ. Kde: Schronisko Pasterka, (Machov, pak přes přechod do Polska, 30 minut podél turistické značky do Pasterky). Start: pátek odpoledne - kalba zřejmě na celý víkend. Vstup v převleku: 0,-. Pozor: Nestřílet po pianistovi!

•2.2. se v Nymburce v Klubu Mlejn koná akce: **Die Mühle klappert POŘÁT JINAK und NUKLEÁRNÍ HOVADA**. Start: 20:00, vstup: do klobouku.

•5.2. se koná akce **Rockové Spolčení**, zahrají: Earl Gray, Katzenzungen, A psi se smáli. Kde: Spolkový dům, K Vidouli 727, Praha - Stodůlky, Start: 19:00, vstup: 100 Kč (70 Kč studentů).

•6.2. se koná akce: **Heřman Švihák v Popocafepetlu**. Start: 20:00, vstup: tradičně neznámý.

•9.2. se koná v Náchodě v Maštali koncert: **DekadentFabrik + Masterpiece**, start: 19:00, vstup: do klobouku.

•17.2. se koná akce **Čuñas 60**, oslava Čuñasových 60. Vystoupí: Kába s Pepou zahrají prohibičky, Vráta se Shakespeare a synové, Eva s Jardou - Eternity, Joe s Joe Carnation band. Kde: Retro music hall, vstup: volný.

Stále sháníme umělce pro Nájezdovou vložku: Námel.

Už jste slyšeli o připravované akci: Manifest Nájezdu? Více info: Krtek, Dave, Káťa

Přátelé,

jak jsme Vám již před 14 dny předestřeli, bude dnešní číslo speciálem věnovaným legendární postavě českého undergroundu z Mariánských Lázní – Jiřímu „Svini“ Fialovi přezdívanému Fík. V několika málo článcích, které ke smutné události - jeho úmrtí, vyšly, tak ve vzpomínkách jeho přátel se často objevuje slovní spojení „ryzí underground.“ Snad mi nebudete zazlívat, když svojí vzpomínku na Fialu podám hned na začátku.

Koncem června roku 2012 jsem se ocitl 5 km za vískou Teplá u Mariánských Lázní ve stodole u Buba na tradičním Festivalu nezávislé a alternativní scény, též zvaném dle místa konání Rankovice. Na festival jsme přijeli tenkrát zahrát a řídit, jeho atmosféra byla neskutečná, a myslím, že většině mých spoluhráčů a jejich doprovodu se po celý víkend povedlo strážlivět jen zřídka. Mezi účinkujícími na letáku mě mimo jiné upoutal název Patologický orchestr města Mariánské Lázně, který jsem znal jen prostřednictvím

Unavený básník Fiala - Rankovice 2009

naskenovaných částí „kronik“, jež Čuňas uveřejnil na stránkách Vokna. Zjištění, že Patologický orchestr vystoupí po celých 25 letech v kombinaci s požitými opiáty a analgetiky, ještě více nahlodal mojí zvědavost a já se, nehledě na to, kolikátá odpolední bila, ocitl na opačné straně stodoly od výčepu.

Na podiu stála parta postarších mániček, již démonickým zjevem santusáka první kategorie vévodil on – Jiří Svině Fiala, kterému nikdo neřekl jinak než Fík. Hudba začala extaticky hřmít v nekontrolovatelných obrátkách. Usadilo mě to. S vilným pohledem se k mikrofonu přitočil zpěvák, nebylo pochyb, že střízlivý není. Mantricky parafrázoval monstrózně chraplajícím hlasem Knížákův text Miluju tebe a Lenina s originalitou jemu vlastní - rozpoznatelnou po sekundě na míle daleko. Zmítal se, padal, pokoušel se vstát, či jen rezignovaně seděl na zemi a rukou vždy ukázal na někoho z publika, přičemž deklamoval výše zmíněnou parafrázi: „Miluju tebe, tebe, tebe, tebe a Lenina“. Nesmlouvavá performance kapely Patologický orchestr města Mariánských Lázní a jejího frontmana Fialy zanechala jistě i v jiných nezapomenutelných zážitcích zvláště pak, když se v průběhu dvoudenního festivalu objevila na podiu víckrát. Pokaždé s Fíkovým nekončícím přednesem: „Miluju tebe, tebe a Lenina“. Takový byl festival Rankovice, takový byl ryzí underground Jiřího Svině Fialy, viděn mýma očima.

Zde budu citovat části článku Václava Vlacha,

který svůj vztah k Fialovi ohodnotil tímto prohlášením, bezprostředně po jeho úmrtí.

...napsat by toho šlo hodně, ale zatím je brzo....chci jen říci jedno a definitivní: jestli někdo ztělesňoval underground v západních Čechách (ale poté i v Praze) v té nejčistší formě, byl to Jirka. Žádnej Knížák, ale Fík to byl, kdo naplňoval všechny představy o ryzím undergroundu! A bylo jedno, zda-li se píše rok 1969, 1978, 1989 nebo 1996! Prokletější než ten nejproklatější básník, plný kvintesence života a smrti, nebeský klaun a otec všech diagnóz, Herkules podvědomí a krvavý Nero nadvědomí, nejtemnější vizionář Světla a bonviván propadliště, které se propadá... Zažil jsem s Fíkem, ať v Mariánkách nebo v Praze, nejryzejší underground, něco, čeho se nikdo hned tak ani nedotkne, kolikrát zrušili a zesměšlili jsme samé Dno, kolikrát zbičovali jsme vakuum do síly hypernovy, kolikrát vyrvali jsme duše ze skal šilenství!

Později se na int. presentaci Karlovarské rockové mapy objevil článek Václava Vlacha informující o Fialově úmrtí, kde se více rozepisuje o Fíkově osobnosti a jeho aktivitách. Cituji:

...Jiří Svině Fiala, představuje nejtemnější rameno českého undergroundu, jeho temnotemná poesie rozprostírá se v 13. komnatě proklatých, tnoucí mystické vize extatiků do syrového naturalismu české krajiny a duše, postrach všech fízlů, postrach všech Systémů, král mystifikace a ve své podstatě jediný pokračovatel praktikující filosofii Ladislava Klímy v každodenním životě.

Václav dále vzpomíná na Fialův život:

Z kraje 80. let vůdčí osobnost hudebního tělesa Patologický Orchester města Mariánské Lázně, kde byla jeho apokalyptická poesie prosáklá omamnými látkami, obdařena nebývalým zájmem komoušů a estébáků, pro které byl Fík a samozřejmě další lidé z undergroundové komunity, okamžitě nepřátelem státu číslo 1. Po roce 1989 žije střídavě i v Praze, kde spolu s Viktorem Haitem a dalšími známými exponenty

nejzazšího umění, ovládá Hrdlořezy, část Žižkova a rajón kolem Novomlýnské ulice s takřka prvorepublikovou palírnou U Klimenta, kde se dějou vskutku neuvěřitelné a nadpozemské věci, píše do těch nejjobskurnějších podzemních plátek, z nichž nutno vypíchnout zejména Hahrhmeh, jež se stal i předmětem policejního vyšetřování iniciovaného jistým uraženým bolševickým prasákem, který bez svého vědomí hraje hlavní roli v mystifikačním pornografickém románu Mamuti táhnou do hoven. Policie se toho všeho bojí. Výslech členů redakční rady Hahrhmehu končí fiaskem - redaktoři svorně vypovídají, že vše řídí nepolapitelný a psychopatický Kazimír Vančura vyskytující se pouze v okolí Klimentské ulice, oni sami si na nic zásadně nepamatují, protože praktikující nadrealismus jim jakékoliv vzpomínky neumožňuje, redakční příspěvky časopisu jsou na samé hraně publikovatelnosti, nepřijatelné kdykoli, kýmkoliv! ...když byla půda v Praze již horká, přesunula se aktivita zpět do Mariánských Lázní. Fík zakládá poetickou skupinu Židi, vystupuje se porůznu v širokém okolí a koncerty jsou většinou součástí vernisáže Fíkovo obrazů a obrazů jeho přátel. Článek je zakončen prohlášením: „Je nejproklatější z proklatých, je nejryzejší underground...“

To jen zlomek vzpomínek na Fíka a jeho bohatý život od člověka jemu blízkého. Jak již bylo řečeno, Fiala se v tvůrčí činnosti věnoval básním, próze, malování, psal hodnotící texty

různých happeningů. V průběhu let vystupoval se svými texty i v jiných kapelách, souborech či tělesech, zejména – J.S.Fiala a Mrtví konipásci (dohledatelný záznam), Fík a spol., či poetická skupina Židi.

Dále cituji vzpomínání na Fíka od hudebního publicisty Petra Korála:

... Kurva, a to je mi hodně líto... S tímhle člověkem já si někdy v letech 1987-1990 poměrně intenzivně psal, ty dopisy bych možná ještě někde našel. Od něj jsem se dozvěděl věci, které ani na Svobodné Evropě neřikali. Jak StB postupovala proti těm "obyčejným" chartistům... Do dneška mi z toho běhá mráz po zádech. Jiří S. Fiala byl z obecného pohledu poměrně neznámá postava českého undergroundu, ale právě tihle "pěšáci" byli strašně, strašně důležití a obětovali vlastní vnitřní svobodu i boji za tu všeobecnou politickou úplně všechno. Byl to strašně statečný člověk. Čest jeho památce.

Nebudeme však zabředávat do citací vzpomínek. Díky Fialovým přátelům získala redakce Nájezdu slušnou sbírku Fialovy tvorby. Dík patří zejména Petru „Koljovi“ Horáčkovi a Vencovi Stankovičovi. Na následujícím volném prostoru vám přinášíme několik originálních Fíkových textů a dobových fotografií.

David Lázeňský

Použité zdroje:
<http://vokno.cunas.cz>, <http://kvrm.cz/>